

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 2698/90 af 17. september 1990 om ændring af forordning (EØF) nr. 3906/89 med henblik på udvidelse af den økonomiske bistand til andre lande i Central- og Østeuropa 1
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2699/90 af 20. september 1990 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug ... 3
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2700/90 af 20. september 1990 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes ... 5
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2701/90 af 19. september 1990 om fastsættelse af de mængder frosset oksekød til forarbejdning, der kan indføres på særlige vilkår i fjerde kvartal af 1990 7
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2702/90 af 20. september 1990 om fastsættelse af minimumsimportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren 8
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2703/90 af 20. september 1990 om ændring af importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris 11

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989) 13

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2698/90

af 17. september 1990

om ændring af forordning (EØF) nr. 3906/89 med henblik på udvidelse af den økonomiske bistand til andre lande i Central- og Østeuropa

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet og dets medlemsstater har besluttet at gøre en fælles indsats sammen med visse tredjelande for at iværksætte foranstaltninger, der skal støtte den igangværende økonomiske og sociale reformproces i Ungarn og Polen; i Rådets forordning (EØF) nr. 3906/89 ⁽³⁾ fastsættes i denne sammenhæng betingelserne for ydelse af økonomisk bistand til disse lande;

under ministermødet den 4. juli 1990 i 24-landegruppen fastslog Fællesskabet, at betingelserne er opfyldt i visse andre lande i Central- og Østeuropa for at udvide bistandsforanstaltningen til også at omfatte omstrukturen af deres økonomier;

der bør årligt afsættes passende EF-finansieringsmidler på De Europæiske Fællesskabers budget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 3906/89 foretages følgende ændringer:

⁽¹⁾ EFT nr. C 191 af 31. 7. 1990, s. 17.

⁽²⁾ EFT nr. C 231 af 17. 9. 1990.

⁽³⁾ EFT nr. L 375 af 23. 12. 1989, s. 11.

1) Titlen affattes således:

»Rådets forordning (EØF) nr. 3906/89 af 18. december 1989 om økonomisk bistand til visse lande i Central- og Østeuropa«.

2) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Fællesskabet iværksætter en aktion med økonomisk bistand til de lande i Central- og Østeuropa, der er anført i bilaget, i henhold til de kriterier, der fastsættes ved denne forordning.«

3) Artikel 2 ophæves.

4) Artikel 3, stk. 1, ændres således:

— udtrykkene »i Polen og Ungarn« og »i Ungarn og Polen« ændres til »i de i artikel 1 omhandlede lande«

— følgende indsættes som tredje afsnit:

»Bistanden kan ligeledes anvendes til humanitære bistandsforanstaltninger.«

5) I artikel 7, stk. 1, og i artikel 9, stk. 1, ændres udtrykket »i Polen og Ungarn« til »i de i artikel 1 omhandlede lande«.

6) Følgende knyttes til forordningen som bilag:

»BILAG

BULGARIEN

DEN TYSKE DEMOKRATISKE REPUBLIK

JUGOSLAVIEN

POLEN

RUMENIEN

TJEKKOSLOVAKIET

UNGARN«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. september 1990.

På Rådets vegne

G. DE MICHELIS

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2699/90

af 20. september 1990

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75
af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1340/
90⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85
af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de veks-
elkurser, der skal anvendes inden for den fælles land-
brugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
2205/90⁽⁴⁾, særlig artikel 3,under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg,
og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af
korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af
hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr.
1801/90⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må
det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes
inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes
en omregningskurs, der er baseret på disse valutaerscentralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,
sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte
korrektionsfaktor— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag
af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i
De Europæiske Fællesskabers Tidende, C-udgaven, i
en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i
foregående led omhandlede faktor;disse kurser er de kurser, der noteres fra den 19.
september 1990;ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer
til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalensko-
efficienterne;anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EØF) nr. 1801/90, på de tilbudspriser og de dagsno-
teringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at
ændre de for tiden gældende importafgifter i overens-
stemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i
forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes
som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. september 1990.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. september 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 134 af 28. 5. 1990, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.⁽⁵⁾ EFT nr. L 167 af 30. 6. 1990, s. 8.

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. september 1990 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

KN-kode	Afgift	
	Portugal	Tredjelande
0709 90 60	39,96	152,35 ⁽²⁾ ⁽³⁾
0712 90 19	39,96	152,35 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1001 10 10	20,60	190,88 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
1001 10 90	20,60	190,88 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
1001 90 91	26,85	160,85
1001 90 99	26,85	160,85
1002 00 00	51,60	145,86 ⁽⁴⁾
1003 00 10	42,97	146,08
1003 00 90	42,97	146,08
1004 00 10	34,61	132,79
1004 00 90	34,61	132,79
1005 10 90	39,96	152,35 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	39,96	152,35 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	56,65	155,45 ⁽⁴⁾
1008 10 00	42,97	57,67
1008 20 00	42,97	106,66 ⁽⁴⁾
1008 30 00	42,97	47,24 ⁽³⁾
1008 90 10	⁽⁷⁾	⁽⁷⁾
1008 90 90	42,97	47,24
1101 00 00	50,93	238,53
1102 10 00	85,58	218,39
1103 11 10	45,06	309,00
1103 11 90	54,64	257,25

⁽¹⁾ For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

⁽³⁾ For majs med oprindelse i AVS-staterne eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

⁽⁴⁾ For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne eller OLT opkræves importafgiften ved indførsel i Fællesskabet i henhold til forordning (EØF) nr. 715/90.

⁽⁵⁾ For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽⁶⁾ Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 (EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71 (EFT nr. L 271 af 10. 12. 1971, s. 22).

⁽⁷⁾ Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2700/90

af 20. september 1990

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75
af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1340/
90⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85
af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de veks-
elkurser, der skal anvendes inden for den fælles land-
brugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 2205/90⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg,
og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og
malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forord-
ning (EØF) nr. 1802/90⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der
ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må
det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes
inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes
en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,
sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte
korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag
af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i
De Europæiske Fællesskabers Tidende, C-udgaven, i
en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i
foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den
19. september 1990;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved
terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for
tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overens-
stemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75
omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte import-
afgifter for korn og malt kommende fra Portugal skal
forhøjes, fastsættes til nul.

2. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75
omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte import-
afgifter for korn og malt kommende fra tredjelande skal
forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. september 1990.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. september 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 134 af 28. 5. 1990, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 167 af 30. 6. 1990, s. 11.

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. september 1990 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

KN-kode	Løbende måned 9	(ECU/ton)		
		1. term. 10	2. term. 11	3. term. 12
0709 90 60	0	0	0	1,41
0712 90 19	0	0	0	1,41
1001 10 10	0	1,65	1,65	1,65
1001 10 90	0	1,65	1,65	1,65
1001 90 91	0	0	0	0
1001 90 99	0	0	0	0
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	3,29
1003 00 90	0	0	0	3,29
1004 00 10	0	0	0	0
1004 00 90	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	1,41
1005 90 00	0	0	0	1,41
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	3,29	3,29	3,29
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	0

B. Malt

KN-kode	Løbende måned 9	(ECU/ton)			
		1. term. 10	2. term. 11	3. term. 12	4. term. 1
1107 10 11	0	0	0	0	0
1107 10 19	0	0	0	0	0
1107 10 91	0	0	0	5,86	5,86
1107 10 99	0	0	0	4,38	4,38
1107 20 00	0	0	0	5,10	5,10

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2701/90

af 19. september 1990

om fastsættelse af de mængder frosset oksekød til forarbejdning, der kan
indføres på særlige vilkår i fjerde kvartal af 1990

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for
oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
571/89⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 4, litra a) og c), og

ud fra følgende betragtninger:

Som led i den særlige importordning for frosset oksekød
til forarbejdning har Rådet for tidsrummet fra 1. januar til
31. december 1990 opstillet en foreløbig opgørelse omfat-
tende 50 000 tons fordelt på to mængder, hver på 25 000
tons, efter arten af de produkter, der skal fremstilles;

ifølge artikel 14, stk. 4, litra a), i forordning (EØF) nr.
805/68 skal det fastsættes, hvor store mængder der skal
indføres i kvartalet, og hvor meget importafgiften for det i
artikel 14, stk. 1, litra b), i samme forordning omhandlede
kød skal nedsættes;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 14, stk. 4, litra a), i forordning (EØF) nr.
805/68 omhandlede maksimale mængder fastsættes for
fjerde kvartal 1990:

- til 6 250 tons kød, udtrykt som ikke udbenet kød,
hvad angår det i artikel 14, stk. 1, litra a), i forordning
(EØF) nr. 805/68 omhandlede kød
- til 6 250 tons kød, udtrykt som ikke udbenet kød,
hvad angår det i artikel 14, stk. 1, litra b), i nævnte
forordning omhandlede kød.

Artikel 2

Den afgift, der opkræves ved indførsel af det i artikel 1,
andet led, omhandlede kød, er lig med den afgift, der
gælder på dagen for antagelsen af angivelsen til varens
overgang til fri omsætning, nedsat med 55 %.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for
offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. september 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 61 af 4. 3. 1989, s. 43.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2702/90

af 20. september 1990

om fastsættelse af minimumsimportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenolie-sektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2902/89⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1514/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Algeriet⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4014/88⁽⁴⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1521/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Marokko⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4015/88⁽⁶⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1508/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Tunesien⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 413/86⁽⁸⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 af 17. maj 1977 om indførsel til Fællesskabet af visse landbrugsprodukter med oprindelse i Tyrkiet⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4016/88⁽¹⁰⁾, særlig artikel 10, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1620/77 af 18. juli 1977 om indførsel af olivenolie fra Libanon⁽¹¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 3131/78⁽¹²⁾, ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, besluttede Kommissionen at anvende licitationsproceduren for fastsættelsen af importafgifter for olivenolie;

i artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2751/78 af 23. november 1978 om almindelige regler for fastsættelse af importafgiften for olivenolie ved licitation⁽¹³⁾ er det fastsat, at minimumsafgiften skal fastsættes for hvert af de pågældende produkter på grundlag af en undersøgelse af situationen, dels på verdensmarkedet og dels på Fællesskabets marked, samt de afgiftssatser tilbudsgiverne har anført;

ved opkrævelsen af afgiften skal der tages hensyn til bestemmelserne i aftalerne mellem Fællesskabet og visse tredjelande; således skal afgiften for disse lande fastsættes på grundlag af den afgift, der skal opkræves ved indførsel fra andre tredjelande;

gennemførelsen af ovennævnte bestemmelser for de afgiftssatser, tilbudsgiverne har anført den 17. og 18. september 1990, indebærer, at minimumsimportafgifterne fastsættes som anført i bilag I til denne forordning;

afgiften, der skal opkræves ved indførsel af oliven henhørende under KN-kode 0709 90 39 og 0711 20 90 samt produkter henhørende under KN-kode 1522 00 31, 1522 00 39 og 2306 90 19, skal beregnes ud fra den minimumsimportafgift, der gælder for den mængde olivenolie, disse produkter indeholder; dog kan afgiften for olivenolie ikke ligge under et forud fastsat beløb svarende til 8 % af værdien af det indførte produkt; disse bestemmelser medfører, at afgifterne fastsættes som anført i bilag II til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Minimumsimportafgifterne for olivenolie er fastsat i bilag I.

Artikel 2

Afgifterne for indførsel af andre produkter fra olivenolie-sektoren er fastsat i bilag II.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 21. september 1990.

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 280 af 29. 9. 1989, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 358 af 27. 12. 1988, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 43.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 358 af 27. 12. 1988, s. 2.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 9.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 48 af 26. 2. 1986, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 358 af 27. 12. 1988, s. 3.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 181 af 21. 7. 1977, s. 4.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 370 af 30. 12. 1978, s. 60.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 331 af 28. 11. 1978, s. 6.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. september 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Minimumsimportafgifter i olivenoliesektoren

(ECU/100 kg)	
KN-kode	Tredjelande
1509 10 10	77,00 ⁽¹⁾
1509 10 90	77,00 ⁽¹⁾
1509 90 00	89,00 ⁽²⁾
1510 00 10	77,00 ⁽¹⁾
1510 00 90	122,00 ⁽²⁾

⁽¹⁾ I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode, som helt og holdent er fremstillet i et af nedennævnte lande og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med:

- a) Libanon : 0,60 ECU/100 kg
- b) Tunesien : 12,69 ECU/100 kg, såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift
- c) Tyrkiet : 22,36 ECU/100 kg, såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift
- d) Algeriet og Marokko : 24,78 ECU/100 kg, såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift.

⁽²⁾ I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode:

- a) som helt og holdent er fremstillet i Algeriet, Marokko eller Tunesien og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 3,86 ECU/100 kg
- b) som helt og holdent er fremstillet i Tyrkiet og transporteret direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 3,09 ECU/100 kg.

⁽³⁾ I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode:

- a) som helt og holdent er fremstillet i Algeriet, Marokko eller Tunesien og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 7,25 ECU/100 kg
- b) som helt og holdent er fremstillet i Tyrkiet og transporteret direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 5,80 ECU/100 kg.

BILAG II

Importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren

(ECU/100 kg)	
KN-kode	Tredjelande
0709 90 39	16,94
0711 20 90	16,94
1522 00 31	38,50
1522 00 39	61,60
2306 90 19	6,16

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2703/90

af 20. september 1990

om ændring af importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75
af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1340/
90⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76
af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1806/89⁽⁴⁾, særlig
artikel 12, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85
af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de veksel-
kurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugs-
politik rammer⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 2205/90⁽⁶⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg,
og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn
og ris er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr.
2475/90⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
2695/90⁽⁸⁾;

Rådets forordning (EØF) nr. 1906/87⁽⁹⁾ ændrede Rådets
forordning (EØF) nr. 2744/75⁽¹⁰⁾ for så vidt angår
produkter henhørende under KN-kode 2302 10, 2302 20,
2302 30 og 2302 40;

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 134 af 28. 5. 1990, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 177 af 24. 6. 1989, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 234 af 29. 8. 1990, s. 5.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 256 af 20. 9. 1990, s. 27.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 182 af 3. 7. 1987, s. 49.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 65.

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må
det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes
inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes
en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers
centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,
sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte
korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag
af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i
De Europæiske Fællesskabers Tidende, C-udgaven, i
en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i
foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den
19. september 1990;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer
til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalens-
koefficienterne;

den senest fastsatte afgift for basisproduktet afviger fra
gennemsnitsafgiften med mere end 3,02 ECU pr. ton af
basisproduktet; de gældende afgifter skal derfor i henhold
til artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 1579/74⁽¹¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
1740/78⁽¹²⁾, ændres i overensstemmelse med bilaget til
nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De afgifter, der skal opkræves ved indførsel af produkter
forarbejdet på basis af korn og ris, som omfattes af forord-
ning (EØF) nr. 2744/75, og som er fastsat i bilaget til den
ændrede forordning (EØF) nr. 2475/90, ændres i overens-
stemmelse med bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. september 1990.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 168 af 25. 6. 1974, s. 7.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 202 af 26. 7. 1978, s. 8.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. september 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. september 1990 om ændring af importafgifter for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

(ECU/ton)

KN-kode	Beløb		
	Portugal	AVS eller OLT	Tredjelande (undtagen AVS eller OLT)
1102 90 30	63,06	236,39	242,43
1103 12 00	63,06	236,39	242,43
1103 29 30	63,06	236,39	242,43
1104 12 10	35,33	133,96	136,98
1104 12 90	69,40	262,66	268,70
1104 22 10 10 (*)	35,33	133,96	136,98
1104 22 10 90 (*)	60,04	236,39	239,41
1104 22 30	60,04	236,39	239,41
1104 22 50	53,71	210,13	213,15
1104 22 90	35,33	133,96	136,98
2302 10 10	21,27	63,91	69,91
2302 10 90	38,72	136,94	142,94
2302 20 10	21,27	63,91	69,91
2302 20 90	38,72	136,94	142,94
2302 30 10	21,27	63,91	69,91
2302 30 90	38,72	136,94	142,94
2302 40 10	21,27	63,91	69,91
2302 40 90	38,72	136,94	142,94

(*) Taric-kode : spidset havre.

(*) Taric-kode : KN-kode 1104 22 10 andre varer.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 395 af 30. december 1989)

Da der forekommer materielle fejl i de forskellige sproglige udgaver af ovennævnte forordning, offentliggøres teksten hertil i sin fulde udstrækning i form af en berigtiget udgave, som erstatter udgaven i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 395 af 30. december 1989, side 1.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 4064/89
af 21. december 1989
om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 87 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at virkeliggøre de grundlæggende mål i Traktaten har Fællesskabet i henhold til artikel 3, litra f), til opgave »at gennemføre en ordning, der sikrer, at konkurrencen inden for fællesmarkedet ikke forbrejdes«;
- (2) en sådan ordning er nødvendig for gennemførelsen af det indre marked i 1992 og dets senere udbygning;
- (3) afskaffelsen af grænserne inden for Fællesskabet fører til og vil føre til betydelige strukturændringer i Fællesskabets erhvervsliv, specielt i form af fusioner og virksomhedsovertagelser, i det følgende under ét benævnt »fusioner«;
- (4) denne udvikling må hilses velkommen, idet den tilgodeser behovet for en dynamisk konkurrence og er egnet til at forøge den europæiske industris konkurrenceevne, forbedring af vækstbetingelserne samt højnelse af levestandarden i Fællesskabet;
- (5) det må imidlertid sikres, at strukturændringerne ikke på længere sigt skader konkurrencen; fællesskabsretten bør følgelig indeholde bestemmelser vedrørende fusioner, der vil kunne hindre den effektive konkurrence på det fælles marked eller en væsentlig del heraf betydeligt;
- (6) artikel 85 og 86 er, selv om de efter Domstolens retspraksis finder anvendelse på visse fusioner, ikke tilstrækkelige til at kontrollere alle de transaktioner, der vil kunne vise sig at være uforenelige med den

ordning uden konkurrenceforvridning, som Traktaten tilsigter;

- (7) der skal derfor skabes nye retlige rammer i form af en forordning, der muliggør en effektiv kontrol med alle fusioner på baggrund af deres indvirkning på konkurrencestrukturen i Fællesskabet, og som skal være den eneste forordning, der finder anvendelse på sådanne fusioner;
- (8) denne forordning bør derfor ikke alene baseres på Traktatens artikel 87, men især på dens artikel 235, i henhold til hvilken Fællesskabet kan tillægge sig selv de yderligere beføjelser, der måtte være nødvendige for at virkeliggøre dets mål; forordningen bør også gælde for fusioner på markederne for de landbrugsprodukter, der er anført i Traktatens bilag II;
- (9) de bestemmelser, der skal fastsættes i denne forordning, bør gælde for væsentlige strukturændringer, hvis virkninger for markedet går ud over en medlemsstats grænser;
- (10) denne forordnings anvendelsesområde bør derfor defineres på grundlag af den geografiske udstrækning af de berørte virksomheders aktiviteter og afgrænses ved kvantitative tærskelværdier, således at forordningen kommer til at omfatte fusioner af fællesskabsdimension; efter en indledende fase af denne forordnings anvendelse skal disse tærskler revideres på baggrund af den indhøstede erfaring;
- (11) der foreligger en fusion af fællesskabsdimension, når de deltagende virksomheders omsætning tilsammen både på verdensplan og i Fællesskabet overstiger bestemte niveauer, og når mindst to af de deltagende virksomheder udelukkende eller i alt væsentligt udøver deres virksomhed i hver sin medlemsstat, eller når de pågældende virksomheder ganske vist overvejende udøver deres virksomhed i en og samme medlemsstat, men mindst en af dem i væsentlig omfang udøver virksomhed i mindst en anden medlemsstat; en sådan fusion foreligger endvidere, når de deltagende virksomheder ikke udøver deres overvejende virksomhed inden for Fællesskabet, men udøver væsentlige aktiviteter der;
- (12) med forbehold af Traktatens artikel 90, stk. 2, bør den ordning, der skal indføres med henblik på kontrol med fusioner, respektere princippet om ligebehandling mellem den offentlige og den

⁽¹⁾ EFT nr. C 130 af 19. 5. 1988, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 309 af 5. 12. 1988, s. 55.

⁽³⁾ EFT nr. C 208 af 8. 8. 1988, s. 11.

- private sektor; ved beregning af omsætningen i en virksomhed i den offentlige sektor, der deltager i en fusion, skal der derfor tages hensyn til de virksomheder, der tilsammen udgør en økonomisk enhed, og hvor beføjelsen til at træffe autonom afgørelse er uafhængig af forholdene omkring besiddelsen af deres kapital eller reglerne for det administrative tilsyn, der gælder for dem;
- (13) det er nødvendigt at fastslå, om fusioner af fællesskabsdimension er forenelige med det fælles marked under hensyn til nødvendigheden af at bevare og udvikle en effektiv konkurrence på det fælles marked; i den forbindelse bør Kommissionen ved sin generelle vurdering tage sit udgangspunkt i virkeliggørelsen af de grundlæggende mål i Traktatens artikel 2, herunder styrkelsen af Fællesskabets økonomiske og sociale samhørighed som omhandlet i Traktatens artikel 130 A;
- (14) denne forordning bør fastslå princippet om, at en fusion af fællesskabsdimension, som skaber eller styrker en stilling i fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, som bevirker, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt, skal erklæres uforenelige med fællesmarkedet;
- (15) fusioner, der på grund af de deltagende virksomheders begrænsede markedsandele ikke er tilbøjelige til at hindre den effektive konkurrence, kan anses for at være forenelige med det fælles marked; med forbehold af Traktatens artikel 85 og 86 kan der især foreligge et tegn herpå, når de berørte virksomheders markedsandel ikke overstiger 25 %, hverken inden for det fælles marked eller inden for en væsentlig del heraf;
- (16) det bør pålægges Kommissionen at træffe de nødvendige beslutninger for at fastslå, hvorvidt fusioner af fællesskabsdimension er forenelige med fællesmarkedet, samt beslutninger, der kan bidrage til at genskabe den effektive konkurrence;
- (17) for at sikre en effektiv kontrol bør der indføres pligt for virksomhederne til forudgående anmeldelse af fusioner af fællesskabsdimension og til midlertidigt at udsætte gennemførelsen af dem i en begrænset periode, idet der bør være mulighed for om nødvendigt at forlænge varigheden af denne udsættelse eller at afvige fra den; af hensyn til retssikkerheden bør transaktionernes gyldighed dog beskyttes i nødvendigt omfang;
- (18) der bør fastsættes en frist, inden for hvilken Kommissionen skal indlede en procedure over for en anmeldt fusion, og en frist, inden for hvilken Kommissionen skal træffe endelig afgørelse om, hvorvidt en fusion er forenelig med fællesmarkedet;
- (19) de deltagende virksomheder bør sikres retten til at fremsætte udtalelser over for Kommissionen, når proceduren er indledt; medlemmerne af ledelses- eller tilsynsorganerne og de anerkendte arbejdsstagerrepræsentanter i de deltagende virksomheder samt tredjemand, som kan godtgøre berettiget interesse heri, bør ligeledes have lejlighed til at blive hørt;
- (20) Kommissionen bør holde sig i snæver og stadig forbindelse med medlemsstaternes kompetente myndigheder, fra hvilke den modtager bemærkninger og indhenter oplysninger;
- (21) Kommissionen skal med henblik på denne forordnings anvendelse og i overensstemmelse med Domstolens retspraksis tilsikres medlemsstaternes medvirken, og den bør endvidere være beføjet til at kræve sådanne oplysninger og foretage sådanne undersøgelser, som er nødvendige for bedømmelsen af fusionerne;
- (22) håndhævelsen af denne forordnings bestemmelser bør kunne sikres ved hjælp af bøder og tvangsbøder; Domstolen bør i overensstemmelse med Traktatens artikel 172 tillægges fuld prøvelsesret i denne henseende;
- (23) begrebet fusion bør defineres på en sådan måde, at det kun omfatter foranstaltninger, som kan bevirke en varig ændring af de deltagende virksomheders struktur; det er derfor nødvendigt fra denne forordnings anvendelsesområde at udelukke foranstaltninger, som har til formål eller til følge at samordne fortsat uafhængige virksomheders konkurrencemæssige adfærd, idet sidstnævnte foranstaltninger må vurderes på grundlag af de relevante bestemmelser i gennemførelsesforordningerne til Traktatens artikel 85 og 86; denne sontring bør især foretages, når der oprettes joint venture-selskaber;
- (24) der er ikke tale om samordning af konkurrencemæssig adfærd i henhold til denne forordning, når to eller flere virksomheder bliver enige om i fællesskab at erhverve kontrollen med en eller flere andre virksomheder, når formålet og resultatet er, at de fordeler disse virksomheder eller deres aktiver mellem sig;

- (25) denne forordning finder også anvendelse, hvor de deltagende virksomheder accepterer begrænsninger, der hænger direkte sammen med og er nødvendige for gennemførelsen af fusionen ;
- (26) anvendelsen af denne forordning bør alene henhøre under Kommissionens kompetence, med forbehold af Domstolens prøvelsesret ;
- (27) medlemsstaterne kan ikke anvende deres nationale konkurrencelovgivning på fusioner af fællesskabsdimension, medmindre dette er fastsat i denne forordning ; såfremt Kommissionen undlader at gribe ind, bør de nationale myndigheders dermed forbundne beføjelser begrænses til de tilfælde, hvor der er fare for at den effektive konkurrence vil blive væsentlig hæmmet på en medlemsstats område, og hvor denne medlemsstats konkurrenceinteresser ikke iøvrigt vil kunne beskyttes tilstrækkeligt ved denne forordning ; de berørte medlemsstater skal handle hurtigt i sådanne tilfælde ; som følge af de nationale lovgivningers forskellighed kan der ikke ved denne forordning fastsættes én enkelt frist for vedtagelsen af de foranstaltninger, der skal træffes ;
- (28) endvidere griber eneanvendelsen af denne forordning på fusioner af fællesskabsdimension ikke ind i Traktatens artikel 223 og er ikke til hinder for, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at beskytte andre legitime interesser end dem, der er omhandlet i denne forordning, når disse foranstaltninger er forenelige med de generelle principper og de øvrige bestemmelser i fællesskabsretten ;
- (29) de fusioner, der ikke er omfattet af denne forordning, henhører i princippet under medlemsstaternes kompetence ; Kommissionen skal dog have beføjelse til at gribe ind på anmodning af en berørt medlemsstat i tilfælde, hvor der er fare for, at den effektive konkurrence kunne blive hæmmet betydeligt på denne medlemsstats område ;
- (30) det er hensigtsmæssigt at være opmærksom på de betingelser, der anvendes i tredjelande ved fusioner med deltagelse af virksomheder fra Fællesskabet, og at åbne mulighed for, at Kommissionen kan opnå bemyndigelse fra Rådet til at føre forhandlinger med henblik på at opnå, at de pågældende virksomheder ikke udsættes for forskelsbehandling ;
- (31) denne forordning berører på ingen måde arbejdstagernes kollektive rettigheder, således som de er anerkendt i de berørte virksomheder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

*Artikel 1***Anvendelsesområde**

1. Denne forordning finder anvendelse på alle fusioner af fællesskabsdimension som defineret i stk. 2, jf. dog artikel 22.

2. Med henblik på denne forordning er en fusion af fællesskabsdimension, når

- a) alle deltagende virksomheders samlede omsætning på verdensplan tilsammen overstiger 5 mia. ECU, og
- b) mindst to af de deltagende virksomheders samlede omsætning i Fællesskabet hver især overstiger 250 mio. ECU

medmindre hver af de deltagende virksomheder har over to tredjedele af deres samlede omsætning på fællesskabsplan i én og samme medlemsstat.

3. De i stk. 2 fastsatte tærskler skal inden udgangen af fjerde år efter denne forordnings vedtagelse revideres af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

*Artikel 2***Vurdering af fusioner**

1. Fusioner, der er omfattet af denne forordning, vurderes på grundlag af følgende bestemmelser med henblik på at fastslå, om de er forenelige med det fælles marked.

I denne vurdering tager Kommissionen hensyn til :

- a) nødvendigheden af at bevare og udvikle en effektiv konkurrence inden for fællesmarkedet navnlig på baggrund af alle de berørte markeders struktur samt den reelle eller potentielle konkurrence fra virksomheder, der er beliggende i eller uden for Fællesskabet
- b) de deltagende virksomheders position på markedet, deres økonomiske og finansielle styrke, leverandørernes og brugernes valgmuligheder, deres adgang til forsyninger eller afsætningsmarkeder, retlige eller faktiske hindringer for adgang til markedet, udbuds- og efterspørgselsudviklingen for de enkelte varer og tjenesteydelser, de interesser, som forbrugerne i mellemlæddene og de endelige forbrugere har, samt udviklingen i det tekniske eller økonomiske fremskridt, for så vidt som dette er til fordel for forbrugerne, og det ikke udgør en hindring for konkurrencen.

2. Fusioner, der ikke skaber eller styrker en dominerende stilling, som bevirker, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, skal erklæres forenelige med fællesmarkedet.

3. Fusioner, der skaber eller styrker en dominerende stilling, som bevirker, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, skal erklæres uforenelige med fællesmarkedet.

Artikel 3

Definition af en fusion

1. En fusion opstår,

a) når to eller flere hidtil uafhængige virksomheder sammensmeltes til én virksomhed, eller

b) når

- en eller flere personer, som allerede kontrollerer mindst en virksomhed, eller
- en eller flere virksomheder

ved køb af andele eller aktiver, gennem aftale eller på anden vis erhverver den direkte eller indirekte kontrol over det hele eller dele af en eller flere andre virksomheder.

2. En transaktion, herunder oprettelse af joint venture-selskaber, der har til formål eller til følge at samordne fortsat uafhængige virksomheders konkurrencemæssige adfærd, udgør ikke en fusion efter stk. 1, litra b).

Oprettelse af joint venture-selskaber, som på et varigt grundlag varetager en selvstændig erhvervsvirksomheds samtlige funktioner, og hvis stiftelse ikke bevirker en samordning af hverken de stiftende virksomheders eller disse virksomheders og joint venture-selskabets indbyrdes konkurrencemæssige adfærd, udgør en fusion efter stk. 1, litra b).

3. Efter denne forordning opnås kontrol over en virksomhed gennem rettigheder, aftaler eller på andre måder, som enkeltvis eller tilsammen, under hensyn til alle faktiske og retlige forhold, giver mulighed for at få afgørende indflydelse på virksomhedens drift, særlig ved:

- a) ejendoms- eller brugsret til virksomhedens samlede aktiver eller dele deraf
- b) rettigheder eller aftaler, som sikrer afgørende indflydelse på sammensætningen af virksomhedens organer, deres rådslagninger og afstemninger eller beslutninger.

4. Kontrol over en virksomhed stiftes til fordel for den eller de person/personer eller virksomhed/virksomheder, der

- a) er indehaver(e) af sådanne rettigheder eller berettiget ifølge sådanne aftaler, eller som

b) uden at være indehaver(e) af sådanne rettigheder eller berettiget ifølge sådanne aftaler dog kan udøve de deraf flydende rettigheder.

5. Der foreligger ikke en fusion,

a) når kreditinstitutter, andre finansielle virksomheder eller forsikringsselskaber, hvis sædvanlige virksomhed indbefatter transaktioner og handel med værdipapirer for egen eller fremmed regning, midlertidigt er i besiddelse af andele, som de har erhvervet i en virksomhed med henblik på videresalg, for så vidt de ikke udøver den til disse andele knyttede stemmeret med henblik på at fastlægge virksomhedens konkurrencemæssige adfærd eller alene udøver denne stemmeret med det formål at forberede hel eller delvis afhændelse af denne virksomhed eller af dens aktiver eller afhændelse af disse andele og afhændelsen sker inden et år efter erhvervelsen; Kommissionen kan efter anmodning forlænge fristen, hvis kreditinstituttet, den finansielle virksomhed eller forsikringsselskabet godtgør, at der ikke har været rimelig mulighed for at foretage afhændelsen inden for den fastsatte frist

b) når kontrollen erhverves af en person, der af myndighederne i en medlemsstat er befuldmægtiget i henhold til denne stats lovgivning om likvidation, konkurs, insolvens, betalingsstandsning, akkord eller lignende procedure

c) når de i stk. 1, litra b), nævnte transaktioner gennemføres af finansielle holdingselskaber som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaber for visse selskabsformer⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 84/569/EØF⁽²⁾, dog med den begrænsning, at de stemmerettigheder, der er knyttet til de andele, de er i besiddelse af, navnlig i forbindelse med udnævnelse af medlemmer af ledelsesorganerne og tilsynsorganerne i de virksomheder, hvor de har andele, kun benyttes til at bevare den fulde værdi af disse investeringer og ikke til direkte eller indirekte at bestemme den konkurrencemæssige adfærd i disse virksomheder.

Artikel 4

Forudgående anmeldelse af fusioner

1. Fusioner af fællesskabsdimension, der er omfattet af denne forordning, skal anmeldes til Kommissionen senest en uge efter aftalens indgåelse, offentliggørelsen af overtages- eller ombytningstilbuddet eller erhvervelsen af en kontrollerende andel. Fristen løber fra den første af disse begivenheders indtræden.

2. Fusioner, der opstår ved sammensmeltning efter artikel 3, stk. 1, litra a), eller ved etablering af fælles kontrol efter artikel 3, stk. 1, litra b), skal anmeldes i fællesskab af parterne i fusionen eller i etableringen af den fælles kontrol. I de øvrige tilfælde foretages anmeldelsen af den person eller virksomhed, som opnår kontrol over det hele eller dele af en eller flere virksomheder.

⁽¹⁾ EFT nr. L 222 af 14. 8. 1978, s. 11.

⁽²⁾ EFT nr. L 314 af 4. 12. 1984, s. 28.

3. Når Kommissionen har fastslået, at en anmeldt fusion er omfattet af denne forordning, offentliggør den, at anmeldelsen har fundet sted, og giver samtidig meddelelse om parternes navne, fusionens art og de berørte økonomiske sektorer. Kommissionen tager behørigt hensyn til virksomhedernes legitime interesser i, at deres forretningshemmeligheder beskyttes.

Artikel 5

Beregning af omsætning

1. Den i artikel 1, stk. 2, omhandlede samlede omsætning omfatter de deltagende virksomheders provenu fra salg af varer og præstering af tjenesteydelser i sidste regnskabsår i forbindelse med deres ordinære drift, med fradrag af prisnedslag herpå samt af merværdiafgift og anden skat, der er direkte forbundet med salget. Den samlede omsætning i en af de deltagende virksomheder omfatter ikke transaktioner mellem de virksomheder, der er nævnt i stk. 4 i nærværende artikel.

I omsætningen henholdsvis på fællesskabsplan og i en medlemsstat medregnes provenuet fra salg af varer og præstering af tjenesteydelser til virksomheder eller forbrugere henholdsvis i Fællesskabet og i denne medlemsstat.

2. Uanset stk. 1 gælder, at hvis fusionen opstår gennem erhvervelse af dele af en eller flere virksomheder, tages der, uanset om der er tale om retlige enheder, for sælgernes eller sælgernes vedkommende kun hensyn til den del af omsætningen, der vedrører de overtagne aktiver.

Dog betragtes to eller flere transaktioner som omhandlet i første afsnit, der finder sted mellem samme personer eller virksomheder inden for to år, som en enkelt fusion, der finder sted på tidspunktet for den seneste transaktion.

3. I stedet for omsætningen anvendes

- a) for kreditinstitutter og andre finansielle virksomheder, for så vidt angår artikel 1, stk. 2, litra a), en tiendedel af statussummen.

For så vidt angår artikel 1, stk. 2, litra b), og sidste sætningsled i artikel 1, stk. 2, anvendes i stedet for den samlede omsætning på fællesskabsplan en tiendedel af statussummen ganget med forholdet mellem tilgodehavender hos kreditinstitutter og hos kunder som følge af forretninger med EF-valutaindlændinge og den samlede størrelse af disse tilgodehavender.

For så vidt angår artikel 1, stk. 2, sidste sætningsled, anvendes i stedet for den samlede omsætning i en enkelt medlemsstat en tiendedel af statussummen ganget med forholdet mellem tilgodehavender hos kreditinstitutter og hos kunder som følge af forretninger med valutaindlændinge i denne medlemsstat og den samlede størrelse af disse tilgodehavender

- b) for forsikringsselskaber: værdien af de tegnede bruttopræmier, som omfatter samtlige modtagne eller fremtidige beløb i henhold til forsikringsaftaler, der er tegnet af disse selskaber eller for deres regning, herunder udgående genforsikringspræmier, efter fradrag af skatter eller skattelignende afgifter, der opkræves på grundlag af præmiebeløbet eller forsikringssummen; for så vidt angår artikel 1, stk. 2, litra b), og sidste sætningsled, tages der hensyn til de bruttopræmier, der betales af henholdsvis EF-valutaindlændinge og valuta-indlændinge i en enkelt medlemsstat.

4. Med forbehold af stk. 2 beregnes omsætningen for en deltagende virksomhed, jf. artikel 1, stk. 2, som summen af omsætningen:

- a) i den deltagende virksomhed
- b) i virksomheder, hvori den deltagende virksomhed direkte eller indirekte
- besidder mindst halvdelen af kapitalen eller driftsformen, eller
 - kan udøve mere end halvdelen af stemmerettighederne, eller
 - kan udpege mindst halvdelen af medlemmerne i tilsyns- eller administrationsorganet eller et andet repræsentativt organ i henhold til loven, eller
 - har ret til at lede virksomhedens forretninger
- c) i virksomheder, der direkte eller indirekte besidder de under litra b) nævnte rettigheder eller beføjelser i en deltagende virksomhed
- d) i virksomheder, hvori en under litra c) omhandlet virksomhed direkte eller indirekte besidder de under litra b) nævnte rettigheder eller beføjelser
- e) i virksomheder, hvori flere virksomheder, som er omhandlet under litra a) til d), i fællesskab besidder de under litra b) nævnte rettigheder eller beføjelser.

5. Når virksomheder, der deltager i fusionen, i fællesskab direkte eller indirekte besidder de i stk. 4, litra b), nævnte rettigheder eller beføjelser, skal der ved beregningen af omsætningen i de deltagende virksomheder som omhandlet i artikel 1, stk. 2,

- a) ikke tages hensyn til den omsætning, der stammer fra salg af produkter eller præstation af tjenesteydelser mellem den fælles virksomhed og hver af de deltagende virksomheder eller enhver anden virksomhed der er knyttet til en af dem som omhandlet i stk. 4, litra b) til e)
- b) tages hensyn til den omsætning, der stammer fra salg af produkter eller præstation af tjenesteydelser mellem den fælles virksomhed og enhver udenforstående virksomhed; denne omsætning tilskrives de deltagende virksomheder i forhold til deres deltagelse.

Artikel 6

Behandling af anmeldelsen og indledning af proceduren

1. Kommissionen behandler anmeldelsen straks ved modtagelsen.
 - a) Hvis Kommissionen når til den konklusion, at den anmeldte sammenslutning ikke er omfattet af denne forordning, fastslår den dette ved en beslutning.
 - b) Hvis Kommissionen fastslår, at den anmeldte fusion ganske vist er omfattet af denne forordning, men ikke rejser alvorlig tvivl med hensyn til, om den er forenelig med fællesmarkedet, beslutter den ikke at modsætte sig den, og erklærer den forenelig med fællesmarkedet.
 - c) Hvis Kommissionen derimod konstaterer, at den anmeldte fusion er omfattet af denne forordning og rejser alvorlig tvivl med hensyn til, om den er forenelig med fællesmarkedet, beslutter den at indlede proceduren.
2. Kommissionen underretter straks de deltagende virksomheder og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne om sin beslutning.

Artikel 7

Udsættelse af en fusions gennemførelse

1. Af de i stk. 2 nævnte grunde må en fusion som omhandlet i artikel 1 ikke gennemføres inden anmeldelsen og i den periode på tre uger, der følger efter anmeldelsen.
2. Hvis Kommissionen efter en foreløbig behandling af anmeldelsen inden for den i stk. 1 nævnte periode skønner, at det med henblik på at sikre den fulde virkning af en senere beslutning i henhold til artikel 8, stk. 3 og 4, er nødvendigt, kan den på eget initiativ beslutte at udskyde datoen for den hele eller delvise gennemførelse af fusionen, indtil den har vedtaget en endelig beslutning, eller træffe andre foreløbige forholdsregler i denne forbindelse.
3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for gennemførelsen af et offentligt overtagelses- eller ombytningstilbud, der i henhold til artikel 4, stk. 1, er anmeldt til Kommissionen, for så vidt erhververen ikke udøver de stemmerettigheder, der er knyttet til de erhvervede andele, eller kun udøver dem med henblik på bevare den fulde værdi af sin investering på grundlag af en dispensation givet af Kommissionen i henhold til stk. 4.
4. Kommissionen kan efter anmodning give dispensation fra de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede forpligtelser for at forhindre, at en eller flere af de i fusionen deltagende

virksomheder eller tredjemand påføres alvorlig skade. Der kan knyttes betingelser og påbud til dispensationen med henblik på at sikre grundlaget for en effektiv konkurrence. Der kan anmodes om dispensation, og denne kan tilstås på ethvert tidspunkt før anmeldelsen eller efter transaktionen.

5. Gyldigheden af enhver transaktion, der måtte blive gennemført i modstrid med stk. 1 og 2, afhænger af en beslutning i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), eller artikel 8, stk. 2 og 3, eller den formodning, der gælder efter artikel 10, stk. 6,

Denne artikel har ingen indvirkning på gyldigheden af transaktioner med værdipapirer, herunder sådanne som kan konverteres til andre værdipapirer, der kan handles på et marked, der er undergivet offentlige anerkendte myndigheders forskrifter og kontrol, fungerer regelmæssigt, og hvortil offentligheden har direkte eller indirekte adgang, medmindre køberne og sælgerne ved eller burde vide at transaktionerne er gennemført i modstrid med stk. 1 og 2.

Artikel 8

Kommissionens beslutningsbeføjelser

1. Hver enkelt procedure, der indledes i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c), afsluttes ved beslutning i overensstemmelse med stk. 2 til 5 i nærværende artikel, jf. dog artikel 9,
2. Finder Kommissionen, at en anmeldt fusion, eventuelt efter at de deltagende virksomheder har foretaget ændringer, opfylder kriteriet i artikel 2, stk. 2, vedtager den en beslutning, hvorved den erklærer fusionen for forenelig med fællesmarkedet.

Kommissionen kan til sin beslutning knytte betingelser og påbud med henblik på at sikre, at de pågældende virksomheder overholder de forpligtelser med henblik på at ændre den oprindelige fusionsplan, som de har påtaget sig over for Kommissionen. Beslutningen om, at fusionen er forenelig med fællesmarkedet, omfatter også de restriktioner, der har direkte forbindelse med og er nødvendige for fusionens gennemførelse.

3. Finder Kommissionen, at en fusion opfylder kriteriet i artikel 2, stk. 3, vedtager den en beslutning, hvori fusionen erklæres for uforenelig med fællesmarkedet.
4. Er en fusion allerede gennemført, kan Kommissionen ved en beslutning i henhold til stk. 3 eller ved særlig beslutning beordre en deling af de overtagne eller fusionerede virksomheder eller aktiver eller ophør af den fælles kontrol eller enhver anden forholdsregel, som vil kunne genoprette en effektiv konkurrence.

5. Kommissionen kan tilbagekalde den beslutning, den har truffet i henhold til stk. 2,

a) hvis erklæringen om forenelighed bygger på urigtige oplysninger, som kan tilskrives en af de deltagende virksomheder, eller der til grund for erklæringen foreligger en svigagtig adfærd, eller

b) hvis de deltagende virksomheder undlader at efterkomme et til beslutningen knyttet påbud.

6. I de i stk. 5 nævnte tilfælde kan Kommissionen træffe en beslutning i henhold til stk. 3 uden at være bundet af fristen i artikel 10, stk. 3.

Artikel 9

Henvisning til medlemsstaternes kompetente myndigheder

1. Kommissionen kan ved en beslutning, som den straks meddeler de deltagende virksomheder og de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, henvise en anmeldt fusion til de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat på følgende betingelser.

2. Inden tre uger fra modtagelsen af kopien af anmeldelsen kan en medlemsstat underrette Kommissionen om, at en fusion truer med at skabe eller styrke en dominerende stilling, hvorved den effektive konkurrence bliver hæmmet betydeligt på et marked på dens område, der besidder alle kendetegn for et specifikt marked, uanset om der er tale om en væsentlig del af fællesmarkedet.

3. Finder Kommissionen under hensyn til markedet for de pågældende varer eller tjenester og til det geografiske referencemarked, jf. stk. 7, at der foreligger et sådant specifikt marked og en sådan trussel,

a) behandler den enten selv sagen med henblik på at bevare eller genoprette den effektive konkurrence på det pågældende marked, eller

b) henviser den sagen til de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat, således at dennes nationale lovgivning om konkurrence kan finde anvendelse.

Finder Kommissionen derimod, at der ikke foreligger et sådant specifikt marked eller en sådan trussel, vedtager den en beslutning herom, som den retter til den pågældende medlemsstat.

4. Beslutninger om henvisning eller afslag på henvisning i henhold til stk. 3 vedtages:

a) som hovedregel inden for den frist på seks uger, der er fastlagt i artikel 10, stk. 1, andet afsnit, når Kommissionen ikke har indledt proceduren i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b)

b) inden for en frist på højst tre måneder fra anmeldelsen af den pågældende fusion, når Kommissionen har

indledt proceduren efter artikel 6, stk. 1, litra c), uden at have taget forberedende skridt til vedtagelse af de nødvendige foranstaltninger efter artikel 8, stk. 2, andet afsnit, stk. 3 eller 4, med henblik på at bevare eller genoprette en effektiv konkurrence på det pågældende marked.

5. Hvis Kommissionen inden udløbet af tremånedersfristen i stk. 4, litra b), på trods af opfordring fra den pågældende medlemsstat, hverken har vedtaget beslutning om henvisning eller afslag på henvisning, jf. stk. 3, eller taget forberedende skridt, jf. stk. 4, litra b), anses den for at have henvist sagen til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med stk. 3, litra b).

6. Offentliggørelsen af rapporter eller bekendtgørelsen af resultaterne af de pågældende kompetente myndigheds undersøgelse af fusionen skal foreligge senest fire måneder efter Kommissionens henvisning.

7. Ved det geografiske referencemarked forstås et område, på hvilket virksomhederne deltager i udbud og efterspørgsel af varer og tjenester, hvor konkurrencevilkårene er tilstrækkeligt ensartede, og som kan skelnes fra de tilstødende områder, især fordi konkurrencevilkårene er mærkbart forskellige fra dem, der gælder på disse områder. Ved denne vurdering skal der især tages hensyn til de pågældende varers eller tjenesters beskaffenhed og karakteristika, hindringer for adgang, forbrugernes præferencer såvel som væsentlige forskelle i virksomhedernes markedsandele eller væsentlige prisforskelle mellem det pågældende område og de tilstødende områder.

8. Ved anvendelsen af denne artikel må den pågældende medlemsstat kun træffe de foranstaltninger, der er strengt nødvendige for at bevare eller genoprette en effektiv konkurrence på det pågældende marked.

9. Enhver medlemsstat kan i henhold til de relevante bestemmelser i Traktaten indbringe klager for Domstolen og herunder navnlig begære anvendelse af Traktatens artikel 186 med henblik på, at medlemsstatens nationale konkurrencelovgivning skal finde anvendelse.

10. Denne artikel tages op til fornyet gennemgang senest inden udgangen af det fjerde år efter denne forordnings vedtagelse.

Artikel 10

Fristen for indledning af proceduren og beslutningsfristerne

1. De beslutninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, skal vedtages inden højst en måned. Denne frist løber fra dagen efter modtagelsen af anmeldelsen eller, hvis de oplysninger, der skal gives ved anmeldelsen, er ufuldstændige, fra dagen efter modtagelsen af de fuldstændige oplysninger.

Nævnte frist kan forlænges til seks uger, hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat i henhold til artikel 9, stk. 2.

2. Beslutningerne i henhold til artikel 8, stk. 2, vedrørende anmeldte fusioner skal træffes, så snart den alvorlige tvivl, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c), er fjernet, navnlig som følge af de ændringer, som de pågældende virksomheder har foretaget, og senest inden for den frist, der er fastsat i stk. 3.

3. Med forbehold af artikel 8, stk. 6, skal beslutningerne i henhold til artikel 8, stk. 3, vedrørende anmeldte fusioner, træffes senest fire måneder efter datoen for procedurans indledning.

4. Fristen i stk. 3 afbrydes ekstraordinært, såfremt Kommissionen grundet omstændigheder, der kan tilskrives en i fusionen deltagende virksomhed, har været nødsaget til at kræve en oplysning ved en beslutning vedtaget i henhold til artikel 11 eller at beordre en kontrolundersøgelse ved en beslutning vedtaget i henhold til artikel 13.

5. Hvis Domstolen afsiger en dom, som annullerer det hele eller dele af en beslutning vedtaget af Kommissionen i henhold til denne forordning, løber forordningens frister på ny fra datoen for domsafsigelsen.

6. Hvis Kommissionen ikke har vedtaget en beslutning i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) eller c), eller i henhold til artikel 8, stk. 2 eller 3, inden for de frister, der er fastsat i henholdsvis stk. 1 og 3 i nærværende artikel, anses fusionen for at være forenelig med fællesmarkedet, jf. dog artikel 9.

Artikel 11

Begæring om oplysninger

1. Til udførelse af de opgaver, som ved denne forordning er henlagt til Kommissionen, kan denne indhente alle fornødne oplysninger fra medlemsstaternes regeringer og kompetente myndigheder, fra de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer, samt fra virksomheder og sammenslutninger af virksomheder.

2. Fremsætter Kommissionen over for personer, virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder en begæring om oplysninger, sender den samtidig hermed en genpart af denne begæring til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor personen har bopæl, eller virksomheden eller sammenslutningen af virksomheder har sit hjemsted.

3. I begæringen skal Kommissionen angive retsgrundlaget for og formålet med begæringen samt de i artikel 14, stk. 1, litra c), fastsatte sanktioner for afgivelse af urigtige oplysninger.

4. Pligten til at afgive oplysninger påhviler, for så vidt angår virksomheder, virksomhedernes indehavere eller

disses repræsentanter, og for så vidt angår juridiske personer og selskaber eller foreninger uden status som juridisk person, de personer, der i følge loven eller vedtægterne er bemyndiget til at repræsentere dem.

5. Hvis en person, en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder inden udløbet af en af Kommissionen fastsat frist ikke eller ikke udtømmende meddeler de krævede oplysninger, fremsætter Kommissionen krav om oplysningerne i form af en beslutning. Denne skal angive, hvilke oplysninger der kræves, fastsætte en passende frist for deres afgivelse og indeholde en henvisning til de i artikel 14, stk. 1, litra c) og artikel 15, stk. 1, litra a), fastsatte sanktioner, såvel som til adgangen til at indbringe klage over beslutningen for Domstolen.

6. Samtidig sender Kommissionen en genpart af beslutningen til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende person, henholdsvis virksomhed eller sammenslutning af virksomheder har sin bopæl, henholdsvis sit hjemsted.

Artikel 12

Kontrolundersøgelser gennem medlemsstaternes myndigheder

1. På Kommissionens begæring foretager medlemsstaternes kompetente myndigheder de kontrolundersøgelser, som Kommissionen i henhold til artikel 13, stk. 1, anser for formålstjenlige, eller som den har påbudt ved beslutning i henhold til artikel 13, stk. 3. De repræsentanter for medlemsstaternes kompetente myndigheder, som har fået til opgave at gennemføre kontrolundersøgelsen, udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en skriftlig fuldmagt udstedt af den kompetente myndighed i den medlemsstat, inden for hvis område kontrolundersøgelsen skal foretages. Fuldmagten skal indeholde en angivelse af kontrolundersøgelsens genstand og formål.

2. Repræsentanter for Kommissionen kan på dennes anmodning eller på anmodning af den kompetente myndighed i den medlemsstat, inden for hvis område kontrolundersøgelsen skal foretages, bistå denne myndigheds repræsentanter ved udførelsen af deres opgaver.

Artikel 13

Kommissionens beføjelser til at foretage kontrolundersøgelser

1. Til udførelse af de opgaver, som ved denne forordning er henlagt til Kommissionen, kan denne foretage alle nødvendige kontrolundersøgelser hos virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder.

I dette øjemed har Kommissionens befuldmægtigede repræsentanter beføjelse til

a) at kontrollere bøger og andre forretningspapirer

b) at tage eller kræve kopier eller ekstraktudskrifter af bøger og forretningspapirer

- c) at kræve mundtlige forklaringer på stedet
- d) at få adgang til virksomhedernes samtlige lokaler, grunde og transportmidler.

2. Repræsentanter, som af Kommissionen har fået fuldmagt til at foretage kontrolundersøgelser, udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en skriftlig fuldmagt, der indeholder oplysning om kontrolundersøgelsens genstand og formål samt om de i artikel 14, stk. 1, litra d), fastsatte sanktioner, der finder anvendelse, såfremt de forlangte bøger eller forretningspapirer ikke fremlægges i deres helhed. Kommissionen skal med passende varsel inden kontrolundersøgelsen give den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal foretages, skriftlig underretning om undersøgelsesbeslutningen og om de befuldmægtigede personers identitet.

3. Virksomheder og sammenslutninger af virksomheder har pligt til at underkaste sig de kontrolundersøgelser, som Kommissionen har vedtaget beslutning om. I beslutningen angives kontrolundersøgelsens genstand og formål, fastsættes tidspunktet for dens begyndelse, og gives oplysning om de i artikel 14, stk. 1, litra d), og artikel 15, stk. 1, litra b), fastsatte sanktioner samt om adgangen til at indbringe klage over beslutningen for Domstolen.

4. Kommissionen meddeler i god tid skriftligt den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal foretages, at den agter at vedtage en beslutning i henhold til stk. 3. Den indhenter udtalelse fra nævnte myndighed, inden den vedtager sin beslutning.

5. Repræsentanter for den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal foretages, kan efter vedkommende myndigheds eller Kommissionens anmodning bistå Kommissionens repræsentanter ved udførelsen af disses opgaver.

6. Modsætter en virksomhed eller sammenslutning af virksomheder sig en i henhold til denne artikel påbudt kontrolundersøgelse, yder vedkommende medlemsstat de af Kommissionen bemyndigede repræsentanter den fornødne støtte til udførelsen af deres opgaver. Medlemsstaterne træffer efter at have rådført sig med Kommissionen inden et år efter denne forordnings ikrafttræden de til dette formål fornødne forholdsregler.

Artikel 14

Bøder

1. Ved beslutning kan Kommissionen pålægge de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer samt virk-

somheder eller sammenslutninger af virksomheder bøder på 1 000 til 50 000 ECU, såfremt de forsætligt eller uagtsomt

- a) undlader at anmelde en fusion i overensstemmelse med artikel 4
- b) fremsætter urigtige eller forvanskede oplysninger i en anmeldelse indgivet i henhold til artikel 4
- c) i et svar på begæring i henhold til artikel 11 giver en oplysning, der er urigtig, eller ikke afgiver en oplysning inden udløbet af den frist, som er fastsat ved beslutning vedtaget i henhold til artikel 11
- d) under en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 12 eller 13 kun ufuldstændigt fremlægger de forlangte bøger eller øvrige forretningspapirer eller nægter at underkaste sig en kontrolundersøgelse, der er påbudt ved beslutning i henhold til artikel 13.

2. Ved beslutning kan Kommissionen pålægge de deltagende personer og virksomheder bøder på op til 10 % af disses samlede omsætning beregnet efter artikel 5, såfremt de forsætligt eller uagtsomt

- a) undlader at efterkomme et påbud i henhold til artikel 7, stk. 4, eller artikel 8, stk. 2, andet afsnit,
- b) gennemfører en fusion i modstrid med artikel 7, stk. 1, eller en beslutning i henhold til artikel 7, stk. 2,
- c) gennemfører en fusion, der er erklæret uforenelig med fællesmarkedet ved en beslutning i henhold til artikel 8, stk. 3, eller undlader at gennemføre forholdsregler, der er påbudt ved en beslutning i henhold til artikel 8, stk. 4,

3. Ved fastsættelsen af bødens størrelse skal der tages hensyn til overtrædelsens art og grovhed.

4. Beslutninger, der vedtages i henhold til stk. 1 og 2, er ikke sanktioner i strafferetlig forstand.

Artikel 15

Tvangsbøder

1. Ved beslutning kan Kommissionen pålægge de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer samt virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder tvangsbøder på indtil 25 000 ECU daglig fra det i beslutningen fastsatte tidspunkt for at tvinge dem til

- a) at afgive udtømmende og rigtige oplysninger, som er afkrævet dem ved beslutning vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 11
- b) at underkaste sig en kontrolundersøgelse, som Kommissionen har påbudt ved beslutning i medfør af artikel 13.

2. Ved beslutning kan Kommissionen pålægge de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer samt virksomheder tvangsbøder på indtil 100 000 ECU daglig fra det i beslutningen fastsatte tidspunkt for at tvinge dem til

- a) at overholde et påbud i henhold til en beslutning efter artikel 7, stk. 4, eller artikel 8, stk. 2, andet afsnit
- b) at gennemføre de forholdsregler, der er påbudt ved en beslutning efter artikel 8, stk. 4.

3. Når de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer samt virksomhederne eller sammenslutningerne af virksomheder har efterkommet den forpligtelse, til hvis opfyldelse tvangsbøden er blevet fastsat, kan Kommissionen fastsætte tvangsbødens endelige størrelse til et mindre beløb end det, den oprindelige beslutning ville føre til.

Artikel 16

Prøvelse ved Domstolen

Ved klager over beslutninger, hvorved Kommissionen har pålagt bøde eller tvangsbøde, har Domstolen i overensstemmelse med Traktatens artikel 172 fuld prøvelsesret; den kan ophæve, nedsætte eller forhøje den pålagte bøde eller tvangsbøde.

Artikel 17

Tavshedspligt

1. Oplysninger, som er indhentet i medfør af artikel 11, 12, 13 og 18, må kun bruges til det med undersøgelsen, kontrollen eller udtalelserne tilsigtede formål.

2. Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder samt deres tjenestemænd og øvrige ansatte er forpligtede til ikke at give oplysninger om forhold, som de i medfør af denne forordning får kendskab til, og som ifølge deres natur er undergivet tavshedspligt, jf. dog artikel 4, stk. 3, og artikel 18 og 20.

3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for offentliggørelse af oversigter eller redegørelser, som ikke indeholder oplysninger om enkelte virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder.

Artikel 18

Udtalelser fra de deltagende parter og tredjemand

1. Forinden der træffes beslutning i henhold til artikel 7, stk. 2 og 4, artikel 8, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3, 4 og 5, samt i henhold til artikel 14 og 15, skal Kommissionen give de deltagende personer, virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder lejlighed til på alle stadier af proceduren indtil høringen af det rådgivende udvalg at udtale sig om de punkter, der fremføres imod dem.

2. Uanset stk. 1 kan der træffes foreløbig beslutning om at udskyde datoen for gennemførelsen af en sammenslutning eller dispensation efter henholdsvis artikel 7, stk. 2 og 4, uden at give de deltagende personer, virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder lejlighed til på forhånd at udtale sig, på betingelse af at Kommissionen giver dem lejlighed hertil hurtigst muligt efter at have truffet beslutning.

3. Kommissionen bygger alene sine beslutninger på punkter, med hensyn til hvilke de deltagende parter har haft lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger. Parternes ret til forsvar skal i fuldt omfang tilgodeses under hele proceduren. Aktindsigt har i det mindste de direkte berørte parter, dog under hensyntagen til virksomhedernes berettigede interesse i beskyttelse af deres forretningshemmeligheder.

4. I den udstrækning Kommissionen eller de kompetente myndigheder i medlemsstaterne anser det for påkrævet, kan der endvidere indhentes udtalelser fra andre fysiske eller juridiske personer. Hvis fysiske eller juridiske personer, der godtgør, at de har en berettiget interesse deri, og særlig de deltagende virksomheders administrative organer eller ledelsesorganer eller anerkendte repræsentanter for disse virksomheders arbejdstagere, anmoder om at måtte afgive udtalelser, skal deres anmodning efterkommes.

Artikel 19

Forbindelse med medlemsstaternes myndigheder

1. Kommissionen sender inden tre arbejdsdage medlemsstaternes kompetente myndigheder kopi af anmeldelser og hurtigst muligt kopi af de vigtigste dokumenter, som indsendes til Kommissionen eller udstedes af denne i henhold til denne forordning.

2. Kommissionen gennemfører de i denne forordning nævnte procedurer i snæver og vedvarende forbindelse med medlemsstaternes kompetente myndigheder, som har ret til at fremsætte deres bemærkninger til procedurerne. Med henblik på anvendelsen af artikel 9 indhenter den oplysninger fra de i artikel 9, stk. 2, omhandlede kompetente myndigheder i medlemsstaterne og giver dem lejlighed til at udtale sig på alle stadier af proceduren indtil vedtagelsen af en beslutning efter stk. 3 i nævnte artikel; den giver dem i denne anledning adgang til sine sagsakter.

3. Et rådgivende udvalg for kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser skal høres, inden der træffes beslutning i henhold til artikel 8, stk. 2 til 5, samt artikel 14 og 15, eller vedrørende de bestemmelser, der vedtages i henhold til artikel 23.

4. Det rådgivende udvalg består af repræsentanter for medlemsstaternes myndigheder. Hver medlemsstat udpeger en eller to repræsentanter, som i tilfælde af forfald kan erstattes af en anden repræsentant. Mindst en af disse repræsentanter skal have kompetence inden for kartel og monopolspørgsmål.

5. Høring finder sted på et fælles møde indkaldt på Kommissionens foranledning og med Kommissionen som formand. Mødeindkaldelsen skal ledsages af en sagsfremstilling tillige med angivelse af de vigtigste dokumenter samt et udkast til beslutning for hver enkelt sag, der skal behandles. Mødet afholdes tidligst fjorten dage efter indkaldelsens fremsendelse. Kommissionen kan undtagelsesvis afkorte denne frist i fornødent omfang med henblik på at hindre, at en eller flere af de i en fusion deltagende virksomheder påføres alvorlig skade.

6. Det rådgivende udvalg afgiver udtalelse om Kommissionens udkast til beslutning, om fornødent ved afstemning. Det rådgivende udvalg kan afgive udtalelse, selv om visse medlemmer er fraværende og ikke er repræsenteret. Udtalelsen afgives skriftligt og vedlægges beslutningsudkastet. Kommissionen tager i videst mulig udstrækning hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, i hvilket omfang den har fulgt dets udtalelse.

7. Det rådgivende udvalg kan henstille, at udtalelsen offentliggøres. Kommissionen kan foretage denne offentliggørelse. I beslutningen om offentliggørelse tages der behørigt hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i beskyttelse af deres forretningshemmeligheder og deres interesse i, at udtalelsen offentliggøres.

Artikel 20

Offentliggørelse af beslutninger

1. Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* de beslutninger, den vedtager i henhold til artikel 8, stk. 2 til 5.

2. Offentliggørelsen sker med angivelse af de deltagende parter og beslutningens væsentligste indhold; ved offentliggørelsen skal der tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i beskyttelse af forretningshemmeligheder.

Artikel 21

Kompetence

1. Med forbehold af Domstolens prøvelsesret har alene Kommissionen beføjelse til at vedtage de i denne forordning omhandlede beslutninger.

2. Medlemsstaterne anvender ikke deres nationale konkurrencelovgivning på fusioner af fællesskabsdimension.

Første afsnit griber ikke ind i medlemsstaternes beføjelser til at foretage de nødvendige undersøgelser med henblik på anvendelse af artikel 9, stk. 2, samt efter henvisning i henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra b), eller stk. 5, at træffe de strengt nødvendige foranstaltninger med henblik på anvendelse af artikel 9, stk. 8.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at beskytte andre legitime interesser end de i denne forordning anførte, som er forenelige med fællesskabsrettens generelle principper og øvrige bestemmelser.

Som legitime interesser i første afsnits forstand betragtes den offentlige sikkerhed, mediernes pluralitet og tilsynsreglerne.

Alle andre offentlige interesser skal af den pågældende medlemsstat meddeles Kommissionen, og anerkendes af denne, efter at den har undersøgt, om de er forenelige med fællesskabsrettens generelle principper og øvrige bestemmelser, før de ovenfor nævnte foranstaltninger kan træffes. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat om sin beslutning inden en måned efter meddelelsen.

Artikel 22

Forordningens anvendelsesområde

1. Kun denne forordning finder anvendelse på fusioner efter artikel 3.

2. Forordning nr. 17 (¹), (EØF) nr. 1017/68 (²), (EØF) nr. 4056/86 (³) og (EØF) nr. 3975/87 (⁴) finder ikke anvendelse på fusioner efter artikel 3.

3. Hvis Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat fastslår, at en fusion efter artikel 3, som er uden fællesskabsdimension i henhold til artikel 1, skaber eller styrker en dominerende stilling, som bevirker at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt på denne medlemsstats område, kan den, for så vidt fusionen påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, vedtage de i artikel 8, stk. 2, andet afsnit, samt stk. 3 og 4, omhandlede beslutninger.

4. Artikel 2, stk. 1, litra a) og b), samt artikel 5, 6, 8 og artikel 10 til 20 finder anvendelse. Den frist for indledning af proceduren, der er fastsat i artikel 10, stk. 1, løber fra datoen for modtagelsen af medlemsstatens anmodning. Proceduren skal iværksættes inden en måned fra den dato, hvor fusionen er anmeldt medlemsstaten eller gennemført. Denne frist løber fra den dato, hvor den første af disse begivenheder finder sted.

5. Kommissionen træffer kun de foranstaltninger efter stk. 3, som er strengt nødvendige for at sikre eller genoprette en effektiv konkurrence i den medlemsstat, på hvis anmodning den har grebet ind.

6. Stk. 3, 4 og 5 finder anvendelse, indtil tærsklerne i artikel 1, stk. 2, er blevet revideret.

(¹) EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

(²) EFT nr. L 175 af 23. 7. 1968, s. 1.

(³) EFT nr. L 378 af 31. 12. 1986, s. 4.

(⁴) EFT nr. L 374 af 31. 12. 1987, s. 1.

*Artikel 23***Gennemførelsesbestemmelser**

Kommissionen er bemyndiget til at udstede gennemførelsesbestemmelser om form, indhold og andre enkeltheder i forbindelse med de i artikel 4 omhandlede anmeldelser, om fristerne i henhold til artikel 10 og om udtalelser fra deltagende parter og tredjemand i henhold til artikel 18.

*Artikel 24***Forbindelser med tredjelande**

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle generelle vanskeligheder, som deres virksomheder har mødt i et tredjeland i forbindelse med fusioner efter artikel 3.
2. Kommissionen udarbejder, første gang senest et år efter denne forordnings ikrafttræden og derefter med jævne mellemrum, en rapport, hvori den ud fra de i stk. 3 og 4 omhandlede kriterier gennemgår behandlingen af EF-virksomheder med hensyn til disse fusioner i tredjelande. Kommissionen forelægger Rådet disse rapporter, om nødvendigt ledsaget af henstillinger.
3. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de i stk. 2 omhandlede rapporter eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at et tredjeland ikke giver EF-virksom-

heder en behandling svarende til den, Fællesskabet giver virksomheder fra dette tredjeland, kan Kommissionen forelægge Rådet forslag med henblik på at opnå et passende forhandlingsmandat for at opnå tilsvarende behandling for EF-virksomheder.

4. Foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel, skal være i overensstemmelse med Fællesskabets eller medlemsstaternes forpligtelser i henhold til internationale — såvel bilaterale som multilaterale — aftaler, jf. dog Traktatens artikel 234.

*Artikel 25***Ikrafttrædelse**

1. Denne forordning træder i kraft den 21. september 1990.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på fusioner, der er omfattet af en aftale eller offentliggørelse eller som er fremkommet ved erhvervelse af kontrol i henhold til artikel 4, stk. 1, inden datoen for denne forordnings ikrafttrædelse, eller under nogen omstændigheder på fusioner, som inden ovennævnte dato er gjort til genstand for en procedure indledt af de kompetente konkurrencemyndigheder i en medlemsstat.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1989.

På Rådets vegne

E. CRESSON

Formand